

[Lars P. Jensen.]

dagbladene i Silkeborg for den 10. marts indrykket følgende meddelelse:

„Undertegnede beklager herved vedrørende sognerådsvalget, at bekendtgørelsen er foregået bl. a. gennem skolebørnene. Det har aldrig været vor mening, at denne form for bekendtgørelse skulle være en ringeagtelse af andre borgere i kommunen.“

De pågældende har altså indrykket dette, fordi sagen har været fremdraget for offentligheden; de har indrømmet deres fejl og gjort afbigt. Jeg ønsker ikke med dette spørgsmål at foranledige, at læreren bliver forfulgt, men kun fra øverste sted at få fastslået, at denne fremgangsmåde ikke er rigtig i folkeskolen.

Undervisningsministeren (Bomholt): Ja, politik er overraskelsernes felt. Bedst som man tror, der er ro i klassen, er valgfeberen også der. Begivenheden fandt sted, som det ærede medlem siger, i Skellerup-Nygaarde skole i Linaa sogn. Enelærerembedet her er for tiden ledigt, og en seminarieelev fra tredje klasse på seminariet i nærheden fik lov til at arbejde som vikar i januar og februar måned i år. Den sidste dag, han var i skolen, den 28. februar, fik han besøg af en gård-ejer, der havde svært travlt og anmodede ham om at lade indkaldelse til borgermøde for ikke-socialdemokrater uddele gennem børnene. Læreren lod sig fuppe og skrev det ønskede op på tavlen som diktat. Jeg har her en seddel, som en lille pige har skrevet med sin uskyldige skrift, om ikke-socialistisk møde i Resenbro kro.

Læreren er ikke hjemmehørende i kommunen, og såvel skolekommission som sogneråd er af den opfattelse, at læreren ikke har tilsigtet politisk propaganda, men kun udvist mangel på omtanke. Amtsskolekonsulenten og seminariets leder er enige om, at læreren iøvrigt er en tiltalende og sympatisk ung mand. Gårdejeren har beklaget det skete, skolekommissionen har ligeledes i klare vendinger udtrykt en beklagelse, og dermed skulle formentlig den sag være ude af verden.

Det er, synes jeg, udmærket, hvis en omtale af vort frie folkestyre har en central placering i skoleundervisningen, men naturligvis kan skolen ikke inddrages i den partipolitiske propaganda, derom er vi jo alle enige; det skete er en undtagelse, der bekræfter reglen. En ung lærer har fået en kur mod naivitet, en gårdejer og hans eventuelle rådgivere har fået at vide, at man også kan være for sparsom med annon-

cer til det kære partiblade, og således fremmes vi alle i visdom.

Af *Heick* til ministeren for handel, industri og søfart.

Hvad er grunden til, at skrædderhåndværket for tiden har så store vanskeligheder med at skaffe sig ordentlige kvaliteter af habitstof?

Heick: Når man kommer ud imellem folk, stilles man jævnligt for tiden overfor spørgsmålet: Hvorfor kan vi ikke få ordentlige habitstoffer hos vor skrædder? Og det tilføjes i reglen: Hvordan kan det være, at netop det fag skal være så stedmoderligt behandlet? Nu har vi haft en god høst, fået Marshallhjælp og har haft en periode, hvor vi ifølge handelsministerens udtalelse har „ligget lunt i svinget“, og så er det berettiget, at dette „hvorfor“ kommer. Vi andre må så henvise til, at det sving, som den højtærede handelsminister har omtalt, sikkert har været meget kort, og at vi meget hurtigt kom ud, hvor det blæste lidt igen, og vi må på forskellig måde alt efter den evne, der er os givet, tage handelsministeren i for-svar, og jeg kan tilføje, at det er der så sandt al mulig lejlighed til for tiden.

Men vi må så lade spørgsmålet gå videre. Jeg har drøftet med skrædderfagets samarbejdsudvalg, hvordan det kan være, og de siger selvfølgelig, at skaden ikke er forårsaget af skrædderne; de placerer ansvaret betydeligt højere oppe, og det ligger vel tilsidst hos handelsministeren. I samarbejdsudvalget har jeg så fået oplyst, at man i skrædderfaget har gjort alt muligt for at få tildelingerne af de gode varer forøget. Det er ikke umuligt at få gode habitstoffer her i Danmark, men det er blot umuligt at få dem hos skrædderfaget. Det ser ud til, at konfektionsindustrien er helt anderledes godt stillet. Vi behøver blot at tage annoncerne i de københavnske dagblade, der annoncerer med færdigsyede habitter i kamgarnsstoffer. Såvidt jeg kan forstå, er der givet øgede bevillinger til habitstoffer, men deraf er den overvejende part, vel nok de $\frac{5}{6}$, gået til konfektionsindustrien. Hvis man funderer lidt over det, kan man gøre sig sine forestillinger, og for mig at se er en af årsagerne til, at skrædderfaget ikke kan klare sig overfor konfektionsindustrien, den, at konfektionsindustrien er helt anderledes godt organiseret og har lettere ved at gøre sig gældende overfor varedirektoratet, men en anden årsag kan måske være, at regeringens handelsminister også her helt skubber beskæftigelsesmæssige hensyn i for-